

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420200059
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420200059.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovaným : 1./ V. Y., D.. XX.XX.XXXX, H. N. XXX XX N. XXX V. 2./ W. G., D.. XX.XX.XXXX, H. N. L. Y. XXXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 681,22 eur a zmluvnej pokuty s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalované v 1. a 2. rade sú **p o v i n n é** zaplatiť žalobcovi sumu 158,32 eur a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 681,22 eur od 21.2.2019 do 19.06.2020, zo sumy 576,64 eur od 20.06.2020 do 14.07.2020, zo sumy 367,48 eur od 15.07.2020 do 14.08.2020, zo sumy 262,90 eur od 15.08.2020 do 12.09.2020 a zo sumy 158,32 eur od 13.09.2020 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 100,-eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 15. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 15. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, pričom plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhej žalovanej.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a** .

III. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 08.01.2020 v znení jej doplnenia zo dňa 04.08.2020 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu sumu 681,22 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 681,22 eur od 21.2.2019 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 3.000,-eur a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 3.000,-eur len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 681,22 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 73,50 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 19.04.2016 uzavrel so žalovanou v 1.rade ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXXX na základe ktorej žalobca poskytol jej úver vo výške 3.000,-eur, ktorý sa táto žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 104,58 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Tvrdil, že žalovaná v 2. rade bola ručiteľkou za pohľadávku žalobcu voči žalovanej v 1. rade. Poukazoval na to, že žalovaná v 1. rade sa dostala do omeškania s úhradou splátok a pretože bola v omeškaní s úhradou splátky č. 31 o viac ako 3 mesiace, žalobca si po predchádzajúcom upozornení na uplatnenie

práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. vyhlásil okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Podľa žalobcu žalovaná suma vo výške 681,22 eur predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku, keď žalovaná v 1. rade celkovo uhradila na vrátenie úveru len sumu 3.711,14 eur. Žalobca v žalobe poukazuje na článok 8 ods.8.1 zmluvy uplatnil si nárok na zmluvnú pokutu a popri ňom aj nárok na úrok z omeškania, odvolávajú sa na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že uplatňuje ich tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú podľa zákona č.129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca tvrdil, že žalovanej v 1.rade zaslal viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím konania, no na výzvy nereagovala, svoje záväzky nesplnila, pričom v súvislosti so zaslaným pokusom o zmier pred začatím súdneho konania svojim právnym zástupcom uplatnil si žalobca náhradu nákladov spočívajúcich v tarifnej odmene a paušálnej náhrade nákladov za túto právnu službu, spolu vo výške 73,50 eur.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.4.2016, výpis z účtu o vyplatení peňažných prostriedkov, Všeobecné obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, splátkový kalendár k zmluve, oznámenie o uplatnení práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s doručenkou, prehľad splácania, pokus o zmier a fotokópiu plnej moci.

4. Žalované sa k žalobe, ktorá im spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 26.02.2020 (žalovaná v 1. rade) resp. dňa 03.06.2020 (žalovaná v 2.rade) písomne nevyjadrili.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 16.09.2020. S predvolaním na pojednávanie súd žalobcovi doručil výzvu, aby oznámil, či a ak áno ako bola preverovaná bonita dlžníka - schopnosť splácať poskytnutý úver pred uzavretím zmluvy a zároveň nech predloží všetky podklady k posúdeniu bonity dlžníka. Na uvedené žalobca reagoval vyjadrením zo dňa 04.08.2020 ku ktorému pripojil doklady k posúdeniu bonity žalovaných. Na pojednávanie sa predvolaný právny zástupca žalobcu napriek riadnemu a včasnému predvolaniu doručenému mu dňa 08.07.2020 nedostavil. Žalobca ospravedlnil svoju neúčasť a neúčasť svojho právneho zástupcu na pojednávaní s tým, že na žalobe trvá v celom rozsahu, navrhuje jej vyhovieť a súhlasí aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná v 2.rade ktorej predvolanie na pojednávanie doručované bolo v súlade s ust. § 106 ods.1 písm. a/ CSP na adresu trvalého pobytu zapísanú v registri obyvateľov SR, keďže inú adresu na doručovanie súdu neoznámila, pričom na tejto adrese si aj žalobu riadne prevzala. Predvolanie sa vrátilo súdu ako nedoručené s tým, že žalovaná si zásielku s ním neprevzala v odbernej lehote. Predvolanie sa tak za doručené žalovanej v 2.rade v zmysle § 111 ods.3 CSP v spojení s § 31a ods.10 zákona č.305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov považuje dňom 26.08.2020. Žalovaná v 2.rade neúčasť na pojednávaní neospravedlnila, o jeho odročenie nežiadala, k veci sa nevyjadrila. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej v 2.rade, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Žalovaná v 1. rade na pojednávaní uviedla, že žalovaná v 2.rade je jej dcéra, ale ona nechce ju do toho zaťahovať. Uviedla, že dlh spláca, myslela si že do pojednávania ho stihne splatiť celý, ale manžel dostal mozgovú príhodu, museli zaplatiť liečbu keďže nemal zaplatené zdravotné poistenie, tak stihla zaplatiť žalobcovi len 4 úhrady o čom ako dôkaz predložila výpisy a potvrdenia z internetbankingu, že v priebehu júna až septembra 2020 boli riadne zaplatené na žalovaný dlh 4 splátky, a to 3x po 104,58 eur a jeden krát suma 209,16 eur. Tieto platby riadne odišli, boli uhradené. Uviedla, že zvyšok by dokázala zaplatiť len v takýchto splátkach, nakoľko majú strašne veľa dlhov, manžel bol živnostník, mal viac pôžičiek, riešia svoj osobný bankrot, ktorý ale zatiaľ nebol vyhlásený. Požiadala o povolenie splátok.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanými namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, oboznámením sa s obsahom žalovanou v 1. rade predložených dokladov o uskutočnených úhradách na dlžnú sumu a zistil tento skutkový stav:

8. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predloženej žalobcom, č. zmluvy XXXXXXXXXXXX súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., teda žalobca, ako dlžník žalovaná v 1. rade a ako ručiteľ žalovaná v 2. rade. V bode 5 zmluvy, označenom ako údaje o spotrebiteľskom úvere v eurách sa uvádza, že v súlade so zmluvou veriteľ poskytne dlžníkovi spotrebiteľský úver s nasledovnými podmienkami: celková výška úveru 3.000,-eur, úroková sadzba úveru 22,96 % ročne, odplata za úver určená podľa Občianskeho zákonníka 22,96 %, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 25,42 %, Priemerná hodnota RPMN 17,18 %, celkové náklady spojené s úverom 1.392,36 eur, celková čiastka ktorú musí v súvislosti s úverom dlžník zaplatiť 4.392,36 eur, výška pravidelnej splátky 104,58 eur z toho splátka istiny úveru 71,43 eur a splátka úroku 33,15 eur, počet splátok istiny úveru a splátok úroku 42, termíny splatnosti splátky istiny a splátky úroku 16.deň v kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky istiny úveru a prvej splátky úroku 16.05.2016, termín konečnej splatnosti úveru 16.10.2019. Ako druh úveru je v zmluve uvedené, že ide o bezúčelový spotrebiteľský úver.

9. V zmluve sa nachádza osobitne podpísané vyhlásenie ručiteľa (žalovanej v 2.rade), že podpisom potvrdzuje oboznámenie sa s obsahom zmluvy a zaväzuje sa uhradiť veriteľovi peňažné záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy v súlade s podmienkami článku 8 tejto zmluvy upravujúceho ručenie.

10. Žalobca tvrdil, že žalovaná v 1. rade záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, pri 31-jej z dohodnutých 42 mesačných splátok sa dostala do omeškania so splácaním, preto žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, o čom ako dôkaz predložil oznámenie o zosplatnení zo dňa 29.01.2019, s tým, že doposiaľ mu uhradených bolo len 3.711,14 eur a dlh zo zmluvy tak je 681,22 eur. Doručenie oznámenia o zosplatnení žalovaná v 1. rade na pojednávaní sama potvrdila, nerozporovala, že do septembra 2019 zaplatených bolo 3.711,14 eur s tým, že odvtedy vykonala splátky v júni až septembri 2020 o ktorých predložila doklady.

11. Žalovaná v 1.rade na pojednávaní predložila súdu potvrdenia o úhradách (nachádzajú sa na čl. 68 spisu) z ktorých vyplýva, že do dňa vyhlásenia rozsudku bolo uhradených na úver viac ako žalobcom tvrdených 3.711,14 eur. Predložila výpisy o platbách uskutočnených prostredníctvom internet bankingu z ktorých vyplýva, že na číslo účtu žalobcu uvedené ním samým v bode 1 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli odoslané nasledovné platby. Dňa 19.06.2020 suma 104,58 eur, dňa 14.07.2020 suma 209,16 eur, dňa 14.08.2020 suma 104,58 eur a dňa 12.09.2020 suma 104,58 eur. Nakoľko z daných potvrdení jednoznačne vyplýva, že uvedené platby boli riadne spracované, zúčtované a odoslané, pričom tam uvedený variabilný symbol a referencia platiteľa je zhodná s číslom tu posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (8500150518), súd nemal žiadne pochybnosti, že na účet žalobcu titulom úhrad na nároky z úverovej zmluvy skutočne bola poukázaná žalovanou v 1.rade od 19.06.2020 do 12.09.2020 suma 522,90 eur. Nakoľko žalobca uvedené platby súdu vôbec neoznámil a teda neuviedol, kedy mu boli pripísané na účet, naopak, vo vyjadrení zo dňa 20.8.2020 uviedol, že trvá na žalobe v celom rozsahu, hoci v tom čase už boli žalovanou v 1.rade dávno realizované platby zo dňa 19.06.2020, zo dňa 14.07.2020 aj zo dňa 14.08.2020, o ktorých žalobca musel mať vedomosť a ktorých vykonanie súd má za nepochybne preukázané, súd pre účely ustálenia dňa čiastočného plnenia dlhu (§ 567 ods.2 Občianskeho zákonníka) vychádzal z dňa poukázania týchto platieb dlžníkom, nakoľko musí ísť na ťarchu veriteľa, ak súdu neoznámil riadne uskutočnené plnenie dlžníka v priebehu sporu a deň jeho pripísania na jeho účet.

12. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Úver tu nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania _____ či povolenia dlžníka, podľa obsahu aj označenia zmluvy jednalo o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal _____ z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (14.04.2016) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy _____ o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

14. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

15. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Následne v § 9 ods.2 tohto zákona sú uvedené náležitosti ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>>. Ak zmluva neobsahuje tie z týchto náležitostí, ktoré sú uvedené v § 11 ods.1 uvedeného zákona, jednalo by sa o úver bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa § 7 ods.1 tohto zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 7 ods.2 tohto zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160321>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Zmluva posudzovaná v súdnej veci je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávateľia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačných tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

22. Súd podrobil súdnemu prieskumu predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistil, že obsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. Zistil, že zmluva má predpísanú písomnú formu, je v nej uvedená správna výška RPMN, úver bol poskytnutý bezhotovostne, RPMN neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty a v zmluve sú uvedené všetky plnenia súvisiace s poskytnutím úveru, ktoré vyplývajú pre spotrebiteľa. Vychádzajúc z dokladov k posúdeniu bonity predložených žalobcom (čl. 45 až 54 spisu) súd tiež mal za to, že žalobca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru, pretože zisťoval, ale aj preveroval bonitu žalovaných pred uzavretím zmluvy, keď si overil výšku ich mesačného príjmu u ich zamestnávateľov, zisťoval ich výdavky, stavy na účtoch a tiež informácie z príslušných databáz a registrov. Súd preto nezistil žiadny dôvod pre fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 citovaného zákona, preto má za to, že žalobcovi vznikol nárok na vrátenie celej v zmluve dohodnutej celkovo splatnej sumy, t.j. sumy 4.392,36 eur (42 splátok po 104,58 eur). Keďže pred podaním žaloby z uvedenej sumy uhradených bolo 3.711,14 eur, čo vyplýva tak z tvrdenia žalobcu ako aj prehľadu splácania na čl.11 spisu, ku dňu podania žaloby dlh na nevrátenom úvere bol 681,22 eur tak ako je to uvedené v žalobe. Napriek tomu súd žalobe nemohol vyhovieť v celom rozsahu, lebo pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods.1 veta prvá Civilného sporového poriadku), pričom súd považoval za preukázané, že po podaní žaloby do dňa vyhlásenia rozsudku uhradených bolo na nároky z tejto úverovej zmluvy žalovanou v 1.rade preukázateľne 522,90 eur, ktoré súd započítal na úhradu žalovanej istiny (§ 566 ods.2 Občianskeho zákonníka) a tak ku dňu vyhlásenia rozsudku neuhradená ostala suma 158,32 eur, ktorá je celá splatná, keďže žalobca úver po práve predčasne zosplatnil. Preto súd vyhovel žalobe len v tejto časti uplatnenej istiny a v prevyšujúcom rozsahu istiny ju ako nedôvodnú zamietol, lebo ku dňu vyhlásenia rozsudku dlh na istine v uvedenom rozsahu plnením zanikol a preto nebolo možné zaviazat' žalovaných k úhrade uvedenej sumy. Žalobca procesnému neúspechu v uvedenom rozsahu mohol sa vyhnúť tým, že by v rozsahu uskutočneného plnenia žalobu vzal späť, čo sa nestalo, naopak žalobca vo vyjadrení zo dňa 20.8.2020, teda už po uskutočnených úhradách uviedol, že trvá na žalobe v celom rozsahu, na pojednávanie sa nedostavil, sám sa tak pripravil o možnosť vyjadriť sa na pojednávaní a tak súdu neostávalo iné, než žalobu v časti o zaplatenie istiny 522,90 eur ako nedôvodnú zamietnuť.

23. Podľa § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

24. Podľa § 548 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. Ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník. Uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

25. Podľa § 550 Občianskeho zákonníka ručiteľ, ktorý dlh splnil, je oprávnený požadovať od dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi.

26. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalované nerozporovali splnenie podmienok pre predčasné zosplatenie úveru a toto bolo po práve, lebo žalovaná v 1.rade ako dlžníka bola v omeškani s plnením svojho záväzku viac ako 3 mesiace, bola upozornená na možnosť zosplatenia úveru, ktorá stranami bola dohodnutá a preto bola povinná celú nevrátenú istinu úveru vrátiť žalobcovi v lehote jej na to poskytnutej v oznámení o zosplatení úveru, t.j. do 15 dní od jeho doručenia. Žalobca predložil oznámenie o zosplatení úveru, žalovaná v 1. rade jeho doručenie sama potvrdila, súd tak nemal pochybnosti o povinnosti žalovanej v 1.rade zaplatiť istinu úveru do 15 dní od doručenia oznámenia o zosplatení úveru. Keďže tak ani po tejto písomnej výzve žalobcu neurobila, žalobca je oprávnený domáhať sa plnenia aj voči žalovanej v 2.rade ako ručiteľovi. Súd sa však nestotožnil s výškou nárokov uplatnených žalobcom a preto jeho žalobe vyhovel len čiastočne.

27. Okrem istiny 522,90 eur v časti ktorej už dlh žalovaných ku dňu vyhlásenia rozsudku neexistoval žalobe nebolo možné vyhovieť ani v časti zaplatenia zmluvnej pokuty o ktorej žalobca tvrdil, že nárok na jej úhradu mu vznikol v dôsledku omeškania žalovaných v zmysle článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne. V skutočnosti ide v tejto zmluve o dojednanie v článku 11 bod 11.1 zmluvy označenom ako „sankcie“ kde je uvedené, že „V prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j.14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 10 ods.10.1 písm. a) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j.14,6 % p.a.).

28. Súd dojednanie o zmluvnej pokute v článku 11 bod 11.1 zmluvy, pri ktorom vzhľadom na jeho obsah a spôsob zakomponovania do formulára zmluvy nemožno mať pochybnosti, že bolo veriteľom vopred pripravené bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah tohto dojednania alebo ho vylúčiť považuje za neplatné nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka.

29. V tejto časti navyše žaloba žalobcu zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka, čo samo osebe zakladá dôvod na jej zamietnutie v uvedenej časti. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

30. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na túto zmluvnú pokutu preto súd dáva do pozornosti, že už vo výroku Rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn.12Csp/46/2016 zo dňa 10.5.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.4.2018 sp.zn. 5Co/468/2017 bola totožná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute obsiahnutá v Zmluve o úvere žalobcu vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom

ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

31. Súd sa plne stotožňuje s vyššie uvedeným právoplatným posúdením uvedeného dojednaní ako neprijateľného a absolútno neplatného aj s jeho dôvodmi ktoré žalobcovi musia byť známe nakoľko aj v tam vedenom spore bol stranou sporu. Neprijateľné zmluvné podmienky sú demonštratívne vymenované v § 53 ods. 4 a medzi nimi pod písm. k/ sa už v čase uzavretia zmluvy stranami uvádzalo, že za neprijateľnú podmienku sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Súd vyhodnotil dohodu o zmluvnej pokute ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou žalobca od žalovaných ako spotrebiteľov, ktorí si nesplnili svoj záväzok požaduje neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku. Výška zmluvnej pokuty 14,6% ročne takmer dosahuje dohodnutý zmluvný úrok z úveru vo výške 22,96 % ročne. Žalobca si pritom uplatňuje za to isté porušenie právnej povinnosti žalovaných aj úroky z omeškania, čiže ide o kumuláciu sankcií voči spotrebiteľovi, čo je neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Uvedeným spôsobom žalobca obchádza limit, ktorý je stanovený pri sankčných úrokoch v § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorý aktuálne predstavuje len 5% ročne. Zmluvná pokuta bola nastavená nie paušálne, ale percentuálne za každý deň omeškania, čo je aj podstatou úrokov z omeškania. Žalobca v zmysle zákona má nárok na úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a spomínaný limit maximálne vo výške 5% ročne, v prípade priznania zmluvnej pokuty, ktorá má však charakter sankčných úrokov by tieto predstavovali úhrne 15 % ročne (14,6 % + 0,4 %), čo súd považuje za obchádzanie zákona v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, ale zároveň túto podmienku možno vyhodnotiť ako neprijateľnú s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (podporne napr. rozsudok Okresného súdu Prešov v období spore žalobcu sp.zn.11Csp/245/2019).

32. Navyše v prípade zmluvnej pokuty je potrebné pri uzavretí dohody o zmluvnej pokute dodržať zákonné podmienky pre jej uzavretie, vyplývajúce z § 544 ods.1,2 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta bola zahrnutá do textu Zmluvy do bodu 11.1. Text Zmluvy bol predformulovaný žalobcom. Ustanovenie o zmluvnej pokute splyva s ostatnými časťami všeobecných zmluvných dojednaní v zmluve. Samotná zmluvná pokuta bola zapracovaná do uvedeného textu zmätočne, nejasne. Z textu Zmluvy, bodu 11.1.sa javilo, že zmluvnú pokutu si mohol veriteľ uplatniť vo výške 0,04 % denne už v prípade samotného omeškania a súčasne v prípade omeškania o viac ako tri mesiace, čo sa javí ako určitá duplicita, zvlášť za stavu, keď si mohol žalobca uplatňovať aj úrok z omeškania. Dojednanie podľa názoru súdu nesplnilo predpoklady individuálneho dojednaní zmluvnej pokuty a tak ako bolo zapracované spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu na úkor žalovaných ako spotrebiteľov. Dojednanie zmluvnej pokuty takýmto spôsobom, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nevyváženosť práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu. Krajský súd v Košiciach v už spomínanom rozsudku sp.zn.5Co/468/2017 k nesúhlasnej argumentácii žalobcu vo vzťahu k zmluvnej pokute uviedol, cit“ rovnako správne súd vyslovil neprijateľnosť v časti bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere lebo táto pokuta je neprimeraná keďže dlžník je povinný ju platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď omeškanie úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace. Z obsahu cit. bodu nie je zrejme do kedy je veriteľ oprávnený túto pokutu počítať.“

33. Žalobca v žalobe uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 681,22 eur od 21.2.2019 do zaplatenia, a to vo výške 0,4 % ročne zo žalovanej istiny, pričom zároveň uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu, ktorú však súd, z vyššie uvedených dôvodov, zamietol. Vzhľadom na to, že nemôže nastať splnenie predpokladu, ktorým žalobca podmieňoval priznanie výšky úroku z omeškania v zákonnej výške 5 % ročne (ktorý žiadal odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 3.000 eur) súd priznal úroky z omeškania len v uplatnenej výške 0,4% ročne (k tomu podporne pozri napr. rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn.10Csp/48/2019 alebo 11Csp/245/2019 alebo rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.zn.7Csp/10/2019).

34. Nárok na úroky z omeškania vyplýva z § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom priznaný bol úrok z omeškania, ako už bolo uvedené v požadovanej 0,4 % ročne.

35. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

38. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Žalobca, vychádzajúc zo žaloby určil začiatok omeškania žalovaných od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 21.2.2019 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov dlžníka úver predčasne zosplatnil. Žalované nerozporovali splnenie podmienok pre predčasné zosplatnenie úveru a toto bolo po práve. Keďže v lehote na plnenie poskytnutej žalobcom v liste zo dňa 29.01.2019 k plneniu dlhu nedošlo, tak ak žalobca odo dňa 21.2.2019 žiadal úrok z omeškania, bolo to po práve.

40. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v 1.rade po podaní žaloby v časti plnila dlh, súd vo výroku rozsudku pri prisúdenom úroku z omeškania zohľadnil tieto čiastočné úhrady, úrok z omeškania priznal zo sumy 681,22 eur od 21.2.2019 do uskutočnenia tej- ktorej čiastočnej úhrady a nakoľko po poslednej úhrade trvá odo dňa 13.09.2020 omeškanie so sumou 158,32 eur, od tohto dňa úrok z omeškania priznaný bol už len z tejto sumy a vo zvyšku žaloba bola zamietnutá.

41. Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie sumy 73,50 eur titulom náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, ani tento nárok súd žalobcovi nepriznal. Žalobca tvrdil, že uvedené náklady sú trovami právneho zastúpenia spojenými so zaslaním pokusu o zmier zo dňa 25.2.2019 (čl. 13 spisu) žalovanej v 1.rade. Nepredložil však žiaden dôkaz, žeby uvedený pokus o zmier sa skutočne tejto žalovanej doručil (či aspoň odoslal), čím neunesol dôkazné bremeno v danej časti. Navyše, ak žalobca uplatnil uvedený nárok ako súčasť požadovaného príslušenstva pohľadávky (§ 121 ods.3 Občianskeho zákonníka), bol potom pre unesenie dôkazného bremena povinný preukázať účelné vynaloženie uvedených nákladov nielen vyhotovením pokusu o zmier, ale aj dôkazom o jeho skutočnom doručovaní žalovanej v 1.rade a tiež dôkazom o skutočnej úhrade nákladov s tým spojených, ktorej náhrady sa domáhal práve v uvedenej výške svojmu vtedajšiemu právnenému zástupcovi, čo sa nestalo a nič z toho nepreukázal. Navyše nemožno považovať za účelne vynaložené náklady zakladajúce nárok na ich náhradu, ak pokus o zmier mal byť realizovaný len pár dní po výzve žalovanej v 1.rade uhradiť celú sumu úveru prostredníctvom oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 29.1.2019 realizovaného samotným žalobcom. Ide o nepreukázané a nedôvodné plnenie požadované od spotrebiteľa. Preto súd žalobe vyhovel len v rozsahu uvedenom v prvom výroku rozsudku a vo zvyšku ju zamietol.

42. Keďže žalovaná v 1.rade na pojednávaní žiadala o povolenie splácať prisúdenú sumu v splátkach, súd preskúmal túto žiadosť a využijúc právo vyplývajúce mu z ust. § 232 ods.3 a 4 Civilného sporového poriadku povolil žalovaným platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 100,-eur mesačne. Súd má za to, že vzhľadom na výšku dlžnej sumy a skutočnosť, že v priebehu konania v splátkach podstatná časť dlhu už bola uhradená povolenie splátok v uvedenej výške zodpovedá zásade spravodlivej ochrany práv vyjadrenej v čl. 2 Civilného sporového poriadku tak na strane žalobcu, ako i žalovaných a tiež požiadavke zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP), pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého plnenia. Keďže žalovaná v 1.rade bola dlžníkom zo zmluvy a žalovaná v 2.rade ručiteľom, plnením jednej zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhej žalovanej.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i

žalované boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní. Nárok na náhradu trov konania uplatnil len žalobca, žalované ho neuplatnili, ani im zo spisu žiadne preukázateľné trovy konania nevyplývajú. Vo vzťahu k sume 522,90 eur, ktorá žalovanými plnená bola až po podaní žaloby treba uviesť, že v časti o jej zaplatenie žaloba bola podaná dôvodne, teda ak by žalobca v časti uhradenej sumy žalobu vzal späť, na čo mal dostatočný čas a priestor, po zastavení konania v danej časti by bol v danom rozsahu v zmysle § 256 ods.1 CSP procesne úspešný. Keďže ale žalobu v časti plnenia preukázateľne uskutočneného po podaní žaloby do dňa vyhlásenia rozsudku späť nevezal, naopak, výslovne uviedol, že trvá na žalobe v celom rozsahu, žaloba v časti sumy 522,90 eur podľa stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku musela byť zamietnutá, preto na rozhodnutie o trovách konania nebolo možné aplikovať § 256 CSP ale § 255 CSP podľa ktorého žalobcovi nevznikol nárok na náhradu trov konania. Žalobca len na vyčíslených nárokoch uplatňoval sumu spolu 754,72 eur (istina 681,22 eur + náklady s uplatnením pohľadávky 73,50 eur). Úspešný bol len čo do prisúdenej istiny 158,32 eur a úroku z omeškania, teda vo výsledku bol vo veci úspešný len v rozsahu cca 20 %, teda prevažujúci úspech v spore mali žalované. Preto i keď žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania, nárok na ich náhradu mu ani v časti priznať nebolo možné, lebo v spore bol v prevažnom rozsahu neúspešný a nepriznal súd náhradu trov konania ani úspešnejším žalovaným, lebo tie nárok na ich náhradu neuplatnili a žiadne preukázateľné trovy konania im ani nevznikli. Súd tak v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.